

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

• Субота, 17 липня 1982 року № 85 (3125) • Ціна 2 коп.

БУДНІ
НАСТУП

НАЙПЕРША ТУРБОТА — ХЛІБ

ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ!

ВИПРОБУВАННЯ ПРАЦЕЮ

У ці липневі дні у містах і селах, на майданчиках новобудов і колгоспних полях, за штурвалом комбайна і кермом трактора можна побачити бронзово-чорних, енергійних юнаків і дівчат у спеціальних із написом, яким вони так гордяться — «СБЗ-82». Беручі до роботи, бадьорі, ще не забувши хвилювань минулої екзаменаційної сесії, молоді вирушили на передній край одинадцятирічної «СБЗ-82». Даеш третій трудовий, «Ударному літу — ударні ритми» — такі гасла читаємо ми там, де трудяться студенти.

Нинішнього літа дві з половиною тисячі бійців, об'єднаних у 91 студентській загін, працюють в основному на території нашої області. Завдання перед студентами поставлені складні і відповідальні: спорудження тваринницьких комплексів, будівництво Липняцького цукрового заводу, збирання сільськогосподарських культур. Добре зарекомендували себе механізовані загони з числа учнів Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства і загони санітарів, до складу яких входять майбутні медичні працівники.

За межами області нині перебувають три СБЗ: «Електрон» Кіровоградського інституту сільськогосподарського будівництва та «Альтаір» Кіровоградського педагогічного інституту працюють у Тюменській області, а студентів Кіровоградського льотно-штурманського училища — у Хмельницькому.

Що спонукає хлопців і дівчат працювати в СБЗ? В першу чергу неабірне бажання бути причетним до всього, чим живе наша країна. А ще майбутній спеціаліст — інженер, педагог, будівельник, механізатор — хоче показати і свою неглибину, хоче залити свій, особистий кубометр бетону, допомогти батькам вирощувати і збирати хліб. Певно, саме тому нині особливою популярністю серед студентів набули загони комуністичної праці. Піонером у цій добрій справі став загін «Корчагінець» факультету іноземних мов педагогічного інституту. Молодь трудилася на збиранні фруктів і овочів, а під час жнив на току колгоспу імені Леніна Знаменського району. У віільний від роботи час — лекції і концерти для жителів Суботців, цікаві конкурси і вікторини, лялькові вистави для малюків. І нинішнього року корчагінці знову ж у цьому колгоспі, а за їхнім прикладом у вузі з'явилися ще два подібних загони — «Політ'я» (місце його розташування — колгосп «Росія» Новоукраїнського району) і «Спектр» (він вийшов на сільгосп роботи у колгосп імені Калініна Новоархангельського району).

Трудове літо-82 стане пам'ятним і для 25 болгарських студентів інституту початкових учителів імені Тіни Кіркової з м. Толбухіна, які незабаром приїдуть на Кіровоградщину. Вони разом зі своїми українськими ровесниками допомагатимуть трудівникам колгоспу імені Леніна Знаменського району у жнивях і збиранні фруктів та овочів.

Візитом-відповіддю буде віїзд до НРБ студентів Кіровоградського педінституту, які теж трудитимуться разом із болгарськими юнаками і дівчатами.

Скрізь истигають хлопці і дівчата у будагонівській формі. Без їхніх роботящих рук, ширих сердець, веселої вдачі не обійтися ні на будові, ні в сільському господарстві, ні на будь-якому іншому важливому об'єкті. Зразки самовідданої праці з року в рік демонструють бійці СБЗ. Торік, приміром, старшокурсника ККСМУ Сергія Лушнікова і випускника Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства Віктора Пічура було нагороджено відповідно медаллями «За трудову доблесть» і «За трудову відзнаку».

Успіхи будагонівської області були б іще вагомішими, якби до початку літнього семестру старанно готувалися не тільки студенти, а й організації, з якими укладаються трудові договори. Так, ПМК-135 і ПМК-138 тресту «Кіровоградськбуд», у колгоспі імені Фрунзе Новоукраїнського району і радгоспі «Третій виршальний» Новоград-Волинського району не підготувалися як слід до прийому студентів. Тут та в деяких інших організаціях бійців СБЗ не створено нормальних житлово-побутових умов, могли б бути кращими і забезпечення фронтом робіт, будівельними матеріалами тощо.

Сила студзагону не тільки в молодому ентузіазмі, а й в організованості, згуртованості, дисципліні. І ця сила дає подвійний результат, коли умови праці сприяють її найвищому прояву.

Дош пішов густий, важкий, і скоро земля розкисла, зробилася в'язкою. Обложіли хмари суцільною пеленою заступили небо, і жнива, яких так давно виглядали, обірвалися несподівано і, здавалось, надовго. Комбайни знову повернулися на тракторний стан, столли охолоді після недавнього хлібозбору, чекали сонця.

РЕПОРТАЖ У НОМЕР

ПІСЛЯ ДОЩУ

Секретар комсомольської організації радгоспу «Устимівський» Володимир Рибченко вийшов тоді у дощ, зупинився серед жнивного поля, довго дивився на вистиглі пшениці, що сумирно плакали на безвітрі, на глибоченькі вже калюжі, зрябілі під дрібними краплями, і думав, що після такої погоди треба буде чекати не менше, як два-три дні, щоб земля протряхла.

Хлібороби наполегливо готувалися до збирання зерна. Косовиця почалася дружно. Комбайнери другого збирально-транспортного загону за перший день скопили озимий ячмінь на 38 гектарах і намолотили 1550 центнерів зерна.

Дош не вшухав дві доби ці на хвилю. Хлібороби вже почали непокоїтися, але минулого недільного вечора хмари враз відійшли за небокрай.

І ось комбайни знову в полі. Секретар комсомольської організації розповідає:

— Торік у нас було два комсомольсько-молодіжних комбайнових екіпажі. Нині — чотирі. Саме вони сьогодні першими після дощу вийшли в поле. Микола Кравчина і Григорій

(Закінчення на 2-й стор.)

РАЙКОМ І ЖНИВА

Жнива — завжди екзамен на хліборобську зрілість. Цьогорічна ж кампанія особливо важлива, бо проходить після гравневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС і є кроком на шляху до втілення в життя Продовольчої програми.

Вже перші повідомлення з полів свідчать, що молодь готова до боротьби за великий хліб. Успішно працюють молоді жниварі колгоспів імені Леніна, імені Щорса та радгоспу імені Карла Маркса.

Як і в минулі роки, постійно курсує господарствами району агітпоїзд. У його складі — три лектори райкому комсомолу, агітбригади районного Будинку культури і клубу залізничників. Безпосередньо в полі організовано культурне, побутове і медичне обслуговування хліборобів.

Ідеологічні активісти подбали про оформлення агітаційних вагончиків і куточків на польових станках. Під час коротких перерв жниварі змо-

Агітпоїзд їде в поле

Комсомольці дорожать кожною погожою годиною, добре маневрують технікою. Напряга жнив позначилися й на діях ідеологічних працівників. Зараз кожен виступ агітатора чи політінформатора, бесіда лектора у полі — то сплав конкретності, чіткості й діловитості.

Щоранку поспішають до комбайнів молоді політінформатори. Знайомлять жниварів з новинами в країні, у світі, інформують про хід соціалістичного змагання.

До районного комсомольського штабу «Жнива-82» вже надійшли схвальні відгуки про роботу політінформатора колгоспу імені Горького Сергія Великого. Добре працюють члени лекторської групи райкому комсомолу Микола Грищенко з колгоспу імені Леніна та Людмила Погоральська з колгоспу імені Щорса, котрі щодня бувають біля екіпажів, закріплених за ними.

жуть дізнатися про хід трудового суперництва, почитати свіжі газети й журнали.

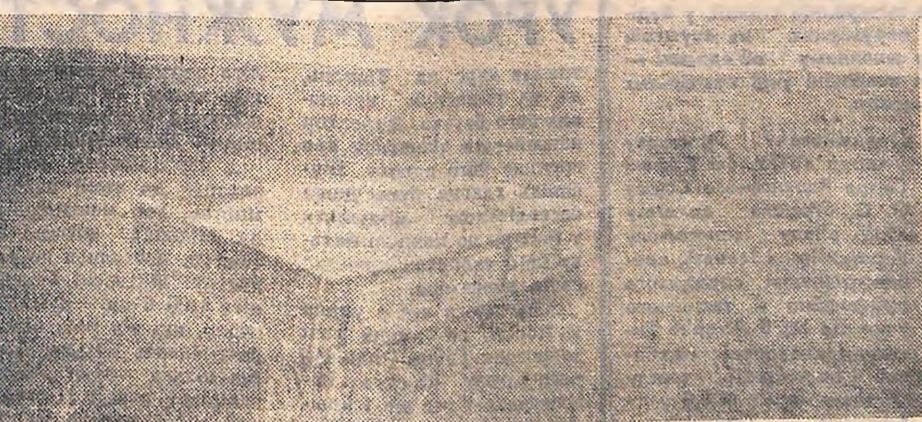
Ми широко залуцаємо до роботи на жнивях не тільки пропагандистів, а й кращих слухачів шкіл комсомольської політосвіти. Це значно поживляє агітаційну роботу.

З перших днів хлібозбирання організовано включилися члени комсомольсько-молодіжних комбайнових екіпажів у змагання на приз райкому комсомолу «Золотий колос».

40 комбайнових і 80 автомобільних комсомольсько-молодіжних екіпажів працюють на полях району. І біля кожного з них щодня бувають лектори й політінформатори, агітатори. Вони теж працюють на врожай другого року одинадцятиріччя.

В. ВАЛАНТИР,
другий секретар Долинського райкому комсомолу.

ФОТОЗВІНУВАННЯ

МОКНЕ ЗЕРНО

Механізатор колгоспу «Дружба» Бобринецького району Олександр Яловенко вже з півгодини стояв під дощем. Шукав, нервово поводив плечима (текло за мотір), але терпляче чекав підмоги. Неподальше, у кюветі, застиг його ЮМЗ з причепом, вщерть завантажений зерном пшениці нового врожаю.

— Що сталося? — запитали ми у тракториста.
— Містна не відремонтували, тому й загруз...
— Чому ж зерно не накристе?

— А мені брезент не видали.

Ще довго механізатор чекав. А дош усе йшов: на буряковий лан, що розкинувся поблизу, на вузьку смужку асфальтвни, на нічому не прикрите збіжжя...

М. ПОЛІЩУК.
Фото В. ГРИБА.

Комсомольський

Щоденник

ЖНИВ

ОЛЕКСАНДРІВКА

Для восьмикласника Бунварської десятирічки Івана Ставенка нинішнє літо — особливе. У червні він допомагав батькові готувати «Ниву» до жнив.

На косовицю гороху сімейний екіпаж вийшов одним із перших у колгоспі і щодня добивається високих показників. Сьогодні біля правління колгоспу імені Калініна на честь Ставенки піднято червоний прапор. Останнє досягнення хліборобів: жаткою ЖРС-4,2 Алім Іванович Ставенко з сном Іваном покладає горох у валки на площі 26 гектарів, виконавши денну норму на 300 процентів.

ОЛЕКСАНДРІЯ

22 агітбригади і три агітпоїзди виїжджають щодня на поля господарств району до хліборобів. У перші дні жниве культурмійці вже побували в колгоспі імені Калініна, Олександрійському радгоспі-технікумі.

Позавчора агітпоїзд завітав до жниварів колгоспу імені Гагаріна. «Хвала робочим рукам» — так назвали гості свою зустріч із колгоспниками. Цікаву лекцію прочитав лектор Олександрійського райкому партії В. М. Юрченко. Хліборобів обслуговували учасники агітпоїзда, представники комбінатів громадського харчування і побутового обслуговування. Культурмійці районного Будинку культури виступили з концертною програмою.

ОНУФРІВКА

Першим у колгоспі імені XXV з'їзду КПРС вивів свій СК-6 на пряме комбайнування наставник молоді Іван Іванович Охнінко.

За день він зібрав озимий ячмінь на 9,2 гектарах і намолотив 216 центнерів зерна. На втерана рівняються члени комсомольсько-молодіжних екіпажів господарства.

ПІСЛЯ ДОЩУ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

Латашок кілька років займають на жнивах чільні місця у районі, а Петро Корнілов і Олександр Поцілуйко жинуватимуть уперше.

М. Кравчина зупинив комбайн на мить, не даючи передішки другові.

Гільни пройшов кілька загонів, загорівся саме роботою, а ви зупиняєте, — доброзичливо усміхаючись, намагається переконати ро- нит дагуна комбайнер.

— Я жинуватиме? — запитує Рибченко.

— З настроєм, — відповідає хлопець. — На пошуки швидкості тільки не можна йти: дощі недавні даються ознами. Через це й шоферам роботи сьогодні буде небагато.

Він махнув нам рукою, і комбайн, розвернувшись, пішов до протилежного краю загону.

Роботи й шоферам буде достатньо, — поправа Кравчина комсомольський заступник. У господарстві за останні роки навчилися маневрувати технікою.

Два збираючо-транспортних загони радгоспу в комплексі проводять жнива. Сьогодні в полі чотирі «Ниви», завтра жинуватимуться гулом двадцяти двох комбайнів. Аногій хлібозбору ще попереду, але досягти високих результатів ком-

сомольсько-молодіжні екіпажі прагнуть уже сьогодні.

— Для мене ці жнива стануть справжньою практикою, — сказав перед заходом у загін Олександр Поцілуйко. — Комбайн мені готував батько, Володимир Гнатович, добре налаштував — я вже кілька разів перевіряв усі механізми.

Комсомольський секретар перед стартом провів коротку бесіду з молодими учасниками першого жнивного дня. І кожен з них говорив певною: напружувати темп жнив готує, настрій чудовий. А вже через кілька годин вони підтвердили свої слова на ділі. Без простоїв працювали комбайнери, молоді шофери Василь Рижук, Сергій Гуцало, Петро Литвин, Сергій Прилуцький, Іван Гашевський.

Ми покинули жнивне поле, коли сонце спало пад ним останні промені. І купалися вони у гінких ячменях і пшеницях, у терпкій куряві першого хліборобського свята.

В. БОНДАР.

Радгосп «Устинівський»,
Устинівський район.Міцніють
руки у труді

Позавчора в Кіровограді відкрився республіканський конкурс юних рільників, садівників, овочівників, присвячений 60-річчю утворення СРСР.

У ньому беруть участь 78 переможців обласних і районних змагань з усієї республіки.

Вчора був найвідповідальніший день програми. Рільники змагалися на полях Кіровоградської обласної дослідної станції, садівники — в колгоспі імені Леніна Знамянського, овочівники — в селі Аджамці Кіровоградського району.

А ще учасники конкурсу ознайомилися з діяльністю учнівських виробничих бригад Богданівської СШ № 1 імені В. І. Леніна та Новоградської середньої школи № 2, провели трудовий десант у колгосп імені Леніна Знамянського району.

Цікава і різноманітна була культурна програма. Запам'яталися школярам вечори дружби, трудові слави, екскурсії по Кіровограді і на хутір Надія.

Сьогодні конкурс закінчився.

О. СКРИТАНЬ.

БЕЗОПЛАТНА
ДОПОМОГА

Керуючись почуттям інтернаціональної солідарності з ліванським і палестинським народами, що зазнали імперіалістичної ізраїльської агресії, яку активно підтримують Сполучені Штати Америки і з результаті якої є велика кількість жертв серед мирного населення, ЦК ВЛКСМ і КМО СРСР прийняли рішення подати безоплатну допомогу потерпілим від агресії.

Вантаж, який вклучає палатки, ковдри, буде найближчим часом надіслано літаками Аерофлоту. ВЛКСМ також прийме влітку цього року в піонерські табори Радянського Союзу ліванських і палестинських дітей із сімей, які потерпіли від злодійства ізраїльської во- яччини.

(ТАРС).

ЗАЛИШАЄМОСЯ
В РІДНОМУ КОЛГОСПІ

Промайнували шкільні роки. Настав час вибирати дорогу в житті. Цікавих і необхідних професій багато. На молодих і працелюбних чекають будови, заводи і фабрики. Але чи не найбільше наших рук чекає село. Те село, де нині реалізується Продовольча програма, схвалена травневим (1982 р.) Пленумом ЦК КПРС.

Всі ми вирости в селі. З дитинства привчені до праці. В нашій школі створили ланку юних тваринників, у складі якої я перебувала більше трьох років. Ми допомагали старшим доглядати і доїти корів, годувати курчат на колгоспній птахофермі.

У кінці навчального року на комсомольських зборах класу відбулася серйозна розмова про те, чим допомогти сьогодні рідному колгоспу. Вісім випускників вирішили за-

лишитися працювати механізаторами, інші вступатимуть до сільськогосподарських навчальних закладів, а я та мої подруги Світлана Романова, Люда Гладка та Надя Чудинівна будемо працювати доярками. На фермі колгоспу імені Чапаєва створимо комсомольсько-молодіжну ланку. Водночас будемо працювати вожатими виробничими в школі. Візьмемо шефство над шкільною ланкою юних тваринників, щоб підготувати нову зміну доярок. І самі вчитимемося заочно.

Нелегко у сімнадцять років зробити правильний вибір. Але ми впевнені, що зробили його.

Ольга ЖОСАН,
випускниця Грузьківської середньої школи.
Кіровоградський район.

У добру путь робітниче поповнення!

У Кіровограді відбувся урочистий марш-парад випускників професійно-технічних училищ обласного центру.

Щороку заводи, фабрики, будови, підприємства побуту, сфери торгівлі поповнюються молодими кваліфікованими працівниками — колишніми учнями ПТУ міста. Шість училищ (три середніх і три технічних) готують спеціалістів 43 професій. На «Червоній зірці» і телеграфно-телефонній станції, у будівельних організаціях і в перукарнях, на азуттєвій фабриці і виробничому швейному об'єднанні — скрізь успішно трудяться вчорашні учні навчальних закладів системи профтехосвіти.

Того дня радісний настрій був у вихованців ПТУ 1982 року. У святковій колоні вони прийшли до пам'ятників С. М. Кірову та В. І. Леніну, до підніжжя яких поклали квіти.

А потім відбувся урочистий мітинг. Його відкрив начальник обласного управління профтехосвіти М. П. Жаліс. Він надав слово випускникові профтехучилища № 4, керівникові бригади слюсарів-складальників заводу «Червона зірка», Герою Соціалістичної Праці депутату міської Ради народних депутатів Олексю

Олексійовичу Кошурку учениці МПТУ № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова делегату XXIV з'їзду комсомолу України Ірині Ісковій, першокурсникові середнього професійно-технічного училища № 8 Андрію Ритику, секретареві партійної організації тресту «Кіровоградміськбудо» Анатолію Сергійовичу Мармелюку.

У марш-параді взяли участь секретар Кіровоградського міського комітету партії А. О. Кошелєва і перший секретар обкому комсомолу І. О. Шевченко.

Федір Васильович Сороколіт недавно працює директором школи-інтернату. І ось тут трапилася надзвичайна подія — невідомо куди зник учень Льоня Гірчак. Через кілька днів його затримала міліція аж у Куйбишеві!

УРОК МУЖНОСТІ

тримав курс на Тюмень, де, як розповіли, працював його батько. Директор намагається дізнатися про причини його вчинку. Відповідь хлопця була дещо несподіваною: вирушити у мандрів на пошуки батька його спонукав приклад свого директора.

А почалося все з уроку мужності, на який учні запросили Героя Радянського Союзу Романа Романенка. Саме він і повідав учням про колишнього сина танкової бригади Федька Сороколіта — нинішнього директора. Директору на уроці мужності побувати не пощастило: зимові канікули і першу декаду третьої чверті пролежав у госпіталі для інвалідів Вітчизняної війни.

Хірурги видалили ще один осколок...

Нова повість Євгена Доломана «Урок мужності» присвячена вихованню підрастаючого покоління. Перед нами дві долі — доля сироти-підлітка воєнних літ Федька Сороко-

ТВОРИ НАШИХ
ЗЕМЛЯКІВ

літа переплітається з долею такого ж за віком школяра вісімдесятих років — Льоні Гірчака.

...Проводити мобілізованих до армії вийшли, мабуть, усі мешканці села. Підводи, оточені цапком, потяглися до райцентру. Федькові Сороколіту тоді й на думку не спало, що він уже більше не побачить батька. А через кілька днів важкий громовий гуркіт із страшною силою струсонував землю. На місці їхньої хати залишилися руїни...

Якись час по загибелі матері і сестрички Федько жив паче у суцільному морозі. Та одного дня на хлопця плече лягла чиясь гаряча рука, що нагадувала батькову. Старий

На заводі передового плавильника В. Прокопця прийняли в члени КПРС. Одержуючи у міській партії партійний квиток, він сказав:

— Я щасливий, що став комуністом. Тепер працюватиму з подвійною енергією.

Включившись в соці-

чи гідну зустріч 60-річчю утворення СРСР.

Нині плавильники комсомольсько-молодіжної бригади працюють в рахунок лютого 1983 року, здають продукцію з першого пред'явлення.

Свій досвід роботи молодий комуніст В. Прокопць передає юнакам,

КОМСОРГ

ЗАВТРА —
ДЕНЬ МЕТАЛУРГА

І ЙОГО БРИГАДА

лістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР, плавильники бригади зобов'язалися план за рік виконати до відкриття XIX з'їзду ВЛКСМ. І вперше дворічну програму на десять днів раніше наміченого строку.

По праці й шана. Молодь заводу обрала групкомсорга делегатом XIX з'їзду ВЛКСМ.

Комсомольсько-молодіжна бригада — монолітний колектив, у якому пліч-о-пліч трудяться росіянин Олександр Васильєв, українець Микола Празько та Михайлом Жостун, білорус Іван Зумов, представники інших національностей. Трудяться ударно, готую-

які щойно переступили поріг підприємства, — Володимир Салихов, Микола Русину, Микола Горничу. Портрет ударника комуністичної праці Віктора Прокопця неодноразово був на Дошці пошани цеху № 8.

Члени бригади спільно відвідують концерти, вистави, кінофільми. Влітку на моторному човні Прокопця плавильники здійснюють подорожі руко- творним Кременчуцьким морем.

Своє професійне свято — День металурга — плавильники комсомольсько-молодіжної бригади М. Д. Петрова зустрічають новими виробничими успіхами.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ.
М. Світловодськ.

Комсомо-
лец Олек-
сандр МОЛ-
ЧАНОВ пра-
цює фрезу-
вальником у
цеху № 11
Світловодсь-
кого заводу
чистих металів.
Він один із
кращих моло-
дих робітників
підприємства.

Фото
В. ГРИБА.

вич сміяно бореться з формалізмом і консерватизмом у роботі, прагне аби його вихованці зрости працелюбними, чесними. А тому так енергійно береться за створення табору праці і відпочинку. Він добре розуміє — допомогти молодій людині обрати професію до душі, щоб труд приносив їй радість — обов'язок учителя.

Все, про що розповідається в книзі, відбувається на Кіровоградщині. Є. М. Доломан тут виріс. І працюючи над повістю, звернувся до багатого педагогічного спадщини В. О. Сухомлинського. Ф. В. Сороколіт чинить нагадує добротворця з Павлівської середньої школи: обидва пройшли нелегким фронтним дорогами, діставали тяжкі поранення, обидва натхненно боролися за те, щоб у серці дитини на все життя залишилися зерна доброго, вічного, розумного.

О. РЯБОШАПКА,
громадський корес-
пондент «Молодого
комуніста».

ПОПЕРЕДУ — «РАДИСТ»

У розпалі чемпіонат України з футболу серед команд колективів фізкультури. Відбулися чергові поєдинки. Кіровоградський «Радист» на стадіоні «Піонер» прийняв спортсменів знаменитого «Локомотива». Матч закінчився перемогою заводчан з мінімальним рахунком—1:0. Тепер «Радист» у своєму активі має 13 очок і очолює таблицю четвертої зони.

Олександрійський «Шахтар» був гостем першомаяського «Фрегата», який є одним із лідерів третьої зони. Господарі поля забили у ворота гірників два м'ячі, а у свої пропустили один.

В. ТЕРДОСТУП.

БОКС

Двоє — із «сріблом»

Першість української республіканської ради ДСТ «Трудові резерви» з боксу сім днів проходила в Керчі. На рингу спортивного залу індустріального технікуму міста-героя свою майстерність демонстрували більше ста представників шкільної рукописки (1966—1967 років народження) з багатьох міст і областей республіки. Серед них були і вихованці кіровоградських тренерів Б. С. Тертилова та А. Є. Яценка. Другими призерами стали наші земляки: у напівлегкій важкій категорії Володимир Петров, а в легкій — Костянтин Дудник.

В. ШАБАЛІН.

ФОТОРЕПОРТАЖ

СЕСІЯ СЕРЕД ЛИПНЯ

Їхній загін називається «Моноліт». «Ми — це дружний, згуртований колектив, де завжди і в усьому діє чітке правило: один за всіх і всі за одного», — так пояснюють загонівці цю назву. Підтверджені її правильності не треба довго шукати. Варто лише прийти на консервний завод радгоспу «Устинівський» Устинівського району і побачити, як трудяться 26 студентів Кіровоградського державного педагогічного інституту

імені О. С. Пушкіна. Кожен їхній робочий день — то сотні банок консервованих черешень, вишень, овочів, зібраних

помога місцевій школі (бійці «Моноліту» ремонтують її приміщення і впорядковують територію).

Багате на події життя у хлопців і дівчат з «Моноліту». Є в ньому радість і невдачі, досягнення і прораханки... Та попри всі клопоти і проблеми, трудова студентська сесія серед липня йде розміреним й узвичаєним руслом.

Т. КОЛІЯ.

Фото І. КОРЗУНА.

СЕМЕСТР

ТРЕТІЙ,

ТРУДОВИЙ

власними руками. Кожен робочий день — то і дружні зустрічі з комсомольцями радгоспу, прочитані лекції, шефська до-

— Влітку 1945 року в Лондоні відбулась Міжнародна конференція молоді. В дискусії з першого обговорюваного на ній питання «Боротьба молоді за свободу і кращий світ» була висловлена пропозиція, котра дістала загальну підтримку: здійснити на практиці нову форму розвитку солідарності молодого покоління планети — фестивалі. Факт, що ідея проведення фестивалів була висловлена при обговоренні проблем участі молоді в боротьбі за мир, по-своєму символічний, оскільки боротьба за збереження миру стала потім девізом усього фестивального руху.

Фестиваль у перекладі з французького — значить свято. Тут зустрічаються і спілкуються один з одним десятки тисяч молодих людей різних національностей і політичних переконань із багатьох країн. Вони обговорюють актуальні молодіжні та інші проблеми, знайомляться з культурними, науковими, спортивними досягненнями своїх однолітків, нарешті, просто розважаються, співають, танцюють... Словом, фестиваль є фестивалем.

Перший Всесвітній фестиваль молоді і студентів відбувся через два роки в Празі. У ньому взяли участь 17 тисяч юнаків і дівчат із 71 країни. Того ж 1947 року Всесвітня федерація демократичної молоді (ВФДМ) прийняла рішення про регулярне

проведення таких міжнародних форумів.

— **Що нового внесли фестивалі в міжнародний молодіжний рух?**

— З фестиваліями пов'язане народження такої, наприклад, форми співробітництва і співпраці між молодими людьми різних країн, як обмін студентами. Кожен робочий день — то і дружні зустрічі з комсомольцями радгоспу, прочитані лекції, шефська до-

послання без кинутих у в'язницю членів французького національного підготовчого комітету активний борець за мир Анрі Мартен. Молодь Франції та інших країн почала кампанію за його звільнення. До цієї кампанії приєднались усі учасники Бухарестського фестивалю. Власні змушені були прислухатись до голосу молоді — Анрі Мартен був звільнений і прилетів у Бухарест...

— **Що включають у себе програми фестивалів?**

— Вони дуже різноманітні і змінюються від фестивалю до фестивалю. Зокрема, це культурні, наукові, спортивні досягнення своїх однолітків, нарешті, просто розважаються, співають, танцюють... Словом, фестиваль є фестивалем.

мисно зволікали оформлення віз. А деякі делегати навіть піддавались репресіям. Так, напередодні IV Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, який проходив 1953 року в Бухаресті, за свої антивсенні ви-

тисалю. Хочу згадати принаймні останній за рахунком XI Всесвітній фестиваль молоді і студентів у Гаазі (1978 рік). Країна проведення — Куба визначила і саму його спрямованість. Він приділяв велику ува-

слухувалися показання свідків, котрі згадували геноцид, расизм, милітаризм, демонстрували заіндустріальні фото- і кінодокументи. Була вироки: «Ми засуджуємо імперіалізм за те, що він несе постійну за-

РУКУ, РОВЕСНИКУ!

Згуртовуючи лави демократичної молоді

35 років тому, 20 липня 1947 року, відкрився перший Всесвітній фестиваль молоді і студентів. Про розвиток фестивального руху кореспондентів АПН розповідає заступник голови Комітету молодіжних організацій (КМО) СРСР Сергій УЛІН.

словування без кинутих у в'язницю членів французького національного підготовчого комітету активний борець за мир Анрі Мартен. Молодь Франції та інших країн почала кампанію за його звільнення. До цієї кампанії приєднались усі учасники Бухарестського фестивалю. Власні змушені були прислухатись до голосу молоді — Анрі Мартен був звільнений і прилетів у Бухарест...

— **Що включають у себе програми фестивалів?**

— Вони дуже різноманітні і змінюються від фестивалю до фестивалю. Зокрема, це культурні, наукові, спортивні досягнення своїх однолітків, нарешті, просто розважаються, співають, танцюють... Словом, фестиваль є фестивалем.

гу проблемам, котрі хвилюють молоді країн, що розвиваються, — ліквідації неписьменності, голоду, встановленню справедливих міжнародних відносин. Великою популярністю користувалися, зокрема, дискусійні міжнародні центри. Іх на Гаазькому фестивалі було п'ять: Міжнародний студентський центр, центр антиімперіалістичної солідарності, центри молодих артистів, спортсменів, друзів дітей.

Тут же, в Гаазі, був створений Міжнародний трибунал «Молодь», який захищає імперіалізм». На його засіданнях за-

грозу народам, прагнучи затримати прогрес людства навіть ціною його знищення...

— **Яку участь бера в фестивальному руху? Радянська молоді?**

— Саму пропозицію проведення Всесвітніх фестивалів внесли представники молоді п'яти країн: СРСР, Канади, Польщі, Греції і Данії. Згодом на багатьох фестивальних форумах не раз цитувалася фраза радянського делегата на Лондонській конференції Лідії Воїнової, який відомо дуже чітко висловив суть фестивального руху: «Єдність — наш засіб, мир — наша мета».

Мені також хотілося б нагадати, що столиця Радянського Союзу Москва стала 1957 року місцем проведення VI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. До речі, він був одним із

наймасовіших за всю історію фестивального руху — в ньому брали участь 34 тисячі юнаків і дівчат. Крім того, Москва не раз була місцем засідань Міжнародного підготовчого комітету, передфестивальних конференцій.

За положенням фонд кожного фестивалю складається із відрахувань країн-учасниць. У радянської молоді стало традицією у дні підготовки до чергового фестивалю проводити суботники і недільники, а зароблені гроші переводити у фонд фестивалю. Так, готуючись до Гаазького фестивалю, радянські юнаки і дівчата провели всесоюзний молодіжний суботник, після якого «в касу» фестивалю надійшло більше 50 мільйонів карбованців.

Учась молодого покоління СРСР у молодіжному міжнародному русі, і зокрема, в фестивальному, була невідомо відзначена Всесвітньою федерацією демократичної молоді. На XIX з'їзді комсомолу, який недавно проходив у Москві, генеральний секретар ВФДМ Микола Барзбаш вручив ВЛКСМ найвищу нагороду Федерації — золоту медаль «За антиімперіалістичну солідарність у боротьбі за мир, розрядку, роззброєння, за демократію і соціальний прогрес, проти імперіалізму, колоніалізму і неокolonіалізму».

(АПН).

Село Пантасівка Знам'янського району.

Фото В. ГРИБА.

Хліб ПІЗНАННЯ

Дружба трудящих Кіровоградщини і Толбухівського округу Народної Республіки Болгарії — яскрава сторінка міжнародного єднання. За майже два десятиліття вона утвердилася у найрізноманітніших формах зв'язків не тільки у сфері матеріальній, а й духовній. Це — найвищий вияв братерства. Народ, який прагне прилучитися до надбань духу народу іншого сам збагачується духовно.

Цього року у видавництві «Промінь» виходить колективна збірка поезії братнього краю. Пропонуємо читачам вірші болгарського поета Генчо Златева у перекладах Володимира БАЗИЛЕВСЬКОГО.

Генчо ЗЛАТЕВ

Моя любов і тривога

Я повернувся, гаряче вкраду літо
й сплю цю осінь на його вогні.
Сплю безжально, щоб тебе зігріти,
моя кохана, у понурі дні.
Щоб ти не змерзла в люті завірюхи,
коли вони повалять напролом
і, в білі труби бухаючи глухо,
зловісно закружляють над чолом.
Щоб навіть під навальними снігами,
серед полів сирітських і німих
концертні пам'ятала ти програми
пташиних весен, весен золотих.
Тому й кажу, що на багатті літа
сплю понуру осінь цю дотла.
Мені б лише устигнути зігріти
тебе бодай іскринкою тепла.
Якщо ж не встигну, то напевне знаю,
що жаром обернуся в час біди.
В наступну ж спеку, любя, я подбаю,
щоб знов тебе зігріти в холоди.

Зачинена земля

Асфальтом замурована давно
і громіздкими плитами бетону
земля, що пам'ятає про зерно,
про ніжний цвіт і гострий хміль озону.
Ті сняться трави, теплий шурхіт піль
і бездоріжжя розвологле тісто.
Але поклато на її таріль
широку і важку долоню місто.
У той залізний і громозкий світ
вслухається до відчаю тривожно

земля оця, яка вже стільки літ
нічого народити неспроможна.
Тому, згадавши про свої права,
вона тополя вибіла на спину,
поміж будинків погляд просува
і все шукає, все шукає рівнину.

Зрілість

Пора спокійного уроку!
Пора дзвінкого торжества!
Під мудрим небом день високий
огромом світла напливає.
Ключ журавлиний над степами
нагадує про холоди.
А що посіяли руками
отут лишиться назавжди.
Сади вже вичерпали теми
своїх чудес на видноті,
хіба що тільки хризантеми
ще не здаються самоті.
Пора розчахнути брами,
в тобі та сила торжества,
яка плодами, — не словами —
свої утверджує права!

До поезії

Благословенна будь, що навіть в снах
сурмиш мені невтомою-горністом,
що кудий мій, несповідний шлях
наповнює своїм немертвим змістом.
В будинку кожному, в імлі слюти,
до свята піднімаючи буденне,
непохитливо прозираєш ти
і промовляєш трепетно до мене.
Гроби мені. Бери всього, як є.
Веди й туди, де хижо прірва зяє.
Ось тільки світле полум'я твое
нехай палахкотить, хай не згасє.
Моє суворе щастя і бідо,
спали і воскресли мене із праху,
та будь в мені!
Душа моя — гніздо,
де кожна пісня вільна, наче птаха.

КА-НІ-КУ-ЛИ!

ВІДПОЧИНОК

І ПРАЦЯ — ПОРУЧ

Школярі, котрі залишилися на літо вдома, в рідному селі, вміло поєднують відпочинок із корисною працею. В місцевому колективі імені Леніна хлопчики і дівчатка організували трудовий загін, який працює на птахофермі. За 15 робочих днів сорок юних помічників укомплектували 50 тисяч молодяка птиці.

Приклад у праці показують бригадир загону Оксана Гринюк, його члени Тетяна Марченко, Алла Заскальнюк.

Правління колгоспу подбало про харчування дітей. Вони мають можливість культурно відпочити, організувати цікаві екскурсії, які влаштовує для них господарство.

Недавно група активістів і відмінників навчання Липовеньківської середньої школи відвідала легендарне місто-герой Волгоград. Частина учнів відпочиває у міжколгоспному піонерському таборі, що розташований у селі Лебединці.

В. ЛУЖАНСЬКИЙ.

Голованізький район.

«В ДЕНЬ РОЗЛУКИ МИ МАЛО НЕ ПЛАКАЛИ»

«Цей місяць пролетів, як один день. Він був як чудесний сон, і нам хотілося, щоб він ніколи не закінчувався». Так висловили свої враження від поїздки в радянський піонерський табір Артек п'ятеро індійських дітей, переможців конкурсу дитячого малюнка, який проводиться журналом «Країна Рад» (його видає в Індії АПН).

18 років, починаючи з 1964 року, проходять ці конкурси, котрі стали частиною культурного життя Індії. У них можуть взяти участь діти від 10 до 13 років. Кількість малюнків, що надходять у секретаріат конкурсу, як правило, досягає 4—5 тисяч. Із них авторитетне журі відбирає п'ять краєвих, а їх автори одержують право на поїздку в Артек. Сьогодні вже налічується 85 лауреатів конкурсу.

Сюжети малюнків в основному пов'язані з життям дітей в СРСР та Індії, з дружбаю наших країн. Тема останнього конкурсу — «Людина — друг природи». На малюнках — діти, які гуляють у дрімучих лісах, серед небачених квітів, хлопчик, котрий несе кудлатого пса у радянсько-індійську лікарню для звірів, створену уявою юного художника.

Ось імена переможців. Міту Банга, єдина дівчинка в групі — із Делі, Б. В. С. Рао — із Хайдарабада, Боу Гунджан Дашебхай — із Ахмадабада, Санджив Ботхра — із Калькутти і Вініт Кумар — із Делі.

На прес-конференції юні посланці Індії відповідали на численні запитання журналістів, навперебій ділилися своїми враженнями. У кожного був свій Артек. Гунджан згадував про авіамодельний гурток, Вініт — про керамічну майстерню і гурток моделювання ракет. Б. В. С. Рао — про шахові баталії. Міту — про те, що вона була обрана «міс Артек», а також про змагання із співу, на яких індійська команда заїняла перше місце.

«Нам життя в Артеку було настільки цікаве, що нам ніколи було навіть сумувати за домом», — сказав Б. В. С. Рао. — Ми брали участь в усіх змаганнях і матчах, в усіх святах, котрі проходили в таборі. Радянські діти ставилися до нас дуже тепло, у нас в СРСР багато друзів. Ми не знаємо російської мови. Але це не заважало нам чудово розуміти радянських хлопчиків і дівчаток і дружити з ними. На нашу честь був влаштований «День Індії», на якому ми виступали з індійськими танцями і піснями, а Санджив показував «магічні фокуси».

«Нам було так добре, — сказав Санджив, — що коли настав день розлуки, ми ледве стримували сльози. І ми вирішили, що краще поїдемо сюди ще раз погостити в Радянській країні».

30 серпня закінчується строк конкурсу-82. Погортаймо «Роздівати квіти дружби». 14 листопада, в день народження Джавахарлала Неру, будуть названі імена нових переможців.

О. ТОРЧИНСЬКИЙ,
власкор АПН.

Делі.

Куда уехал цирк?

Слова В. ЛЕВИНА
Музыка В. БЫСТЯКОВА
Куда уехал цирк?
Он был еще вчера,
И ветер не успел
Со степ сорвать афишу,
Но больше не горят
Его прожектора,
На манеже.

Под куполом оркестр
Его не слышен,
Куда ушли слоны?
В какие города
Табуны ведут
Ученого верблюда?
Куда уехал цирк?
Уехал он туда,
Где кто-то сказку ждет
И верит в чудо.
Туда уехал цирк.
Своих усталых змей
Туда факир несет.
Бумажных голубей
Туда уносит ветер.
Туда под Новый год
Уходит старый год
Туда на карусели
Едут дети.
Там музыка гремит
Сегодня, как вчера.
И вновь заполнен зал,
И зрители все те же.
Кружится карусель,
Горят прожектора,
И чудеса вершатся
На манеже.

ЗАРУБІЖНИЙ
КАЛЕНДРОСКОП

НАВКОЛО СВІТУ НА ВЕЛОСИПЕДІ

Кругосвітню велоподорож здійснюють троє громадян Індії — Н. Н. Прасад, В. С. Пурушотам і М. Д. Гурупрасад. Вона почалася 1 січня 1980 року в Бангалурі (Індія). Маршрут довжиною 12 745 кілометрів пролягає через вісімдесят країн.

Нині мандрівники знаходяться у США. Позаду країни Європи. Близького і Середнього Сходу. Найважчою ділянкою шляху для них була пустеля. «Ми рухалися не тільки вночі, а і вдень, і дуже важко переносили спеку», — розповідають вони. Гроші на подорож індійці заробляють у доповіді, не відмовляючись ні від якої роботи. По дорозі вони знімають фільм, роблять багато фотографій, думають написати книгу про свою «одиссею». Але це вже після повернення додому в 1984 році.

ПІДТЮПЦЕМ ПО СЬОМОМУ НЕБУ

Спробу поєднати заняття лікувальною гімнастикою з релігійною службою зробили винахідники досить оригінального методу для бажаючих схуднути, вперше застосованого на практиці в місті Лонгвуд в американському штаті Флоріда. У ході заняття, які проходять у храмах, пацієнти бігають підтюпцем під звуки церковних пісень, чергуючи присідання і стрибки з ревіннями молитвами.

У програмі курсу проведено різноманітні вправи з назвами типу «хресний хід» чи «сьоме небо». На редість бажаючих позбутися зайвої ваги, від них не вимагають при цьому дотримання якихось строгих постів, передбачених релігійними традиціями.

Як стверджують в рекламних оголошеннях, котрі розхвалюють новий метод, нерідко займають Ернестетта ді Франческо, яка вжила раніше більше центнера, схудла, «присвятивши свій релігій Христу», на 37 кілограмів. Про те, наскільки поповнилась за рахунок пацієнтів гаманець заповзятливого американця, реклами, зрозуміло, мовчить. (АПН).

ПОПРАВКА

У нашій газеті за 15 липня у матеріалі «Піч без сну. Заради чого?» сталася помилка. Текст у кінці першого і на початку другого колонки слід читати: «Яким когось цікавило, де і коли працює слухати західні радіостанції. Сергій давав «кваліфіковані» постановки, пам'ятаючи порядки співробітництва цих радіостанцій. З дешифруванням він навіть був знайомий: він інтенсивно листувався, мав їхні фото, вітав з днем народження...» (Далі за текстом).

Початок третьої колонки слід читати: «Цього було досить. Представники клубу фіналістів в одній країні давали...» (Далі за текстом).

Другий абзац третьої колонки слід читати так: «Вільний час нашого заповзятливого «бізнесмена» був заповнений уперть...» (Далі за текстом).

В кінці третьої колонки друге речення змінити слід читати: «Він був твердо переконаний у тому, що радянські люди обмінені у своїх працях...» (Далі за текстом).

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові

БН 02099.

НАША АДРЕСА:

316030, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36

Телефон 61103.

Обсяг 0,5 аркушів

Зам. № 345.

Тираж 61300.

Газета виходить в п'ятницю
четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград вул. Глінки, 2.